

Nicolae PRELIPCEANU

Valeria Seciu și Mircea Andreescu la Mic

Ultima piesă a lui Tennessee Williams, *Doamna noastră din Pascagoula*, era complet necunoscută publicului românesc până la această premieră a Teatrului Mic, regizată de Florin Fătulescu. Povestea e una despre bătrânețe, decrepitudine, tristețe. Ca de obicei, scenele tragice cu bătrânii care uită sau nu sunt în stare să facă anumite lucruri simple trezesc ilaritatea și poate că așa e normal. Piesa lui Tennessee Williams e, însă, și ea, parcă, atinsă de păcatele bătrâneților, cel puțin în această montare are un aer vetust, probabil intenționat, e destul de puțin legată.

Ca și-n alte cazuri, vârstele nu par congruente: bătrânii, *Bella* și *Cornelius McCorkle*, sunt atinși de o decrepitudine avansată, încât te aștepți ca fiii lor să aibă cel puțin 50 de ani, dar cel care apare nu e trecut de 30. În fine, acestea pot părea amănunte, dar ele proiectează spectatorul într-o uimire deloc benefică receptării mesajului, cu atât mai mult cu cât avem de-a face cu un teatru realist și nu cu unul al absurdului. Mai sunt și întâmplări care par forțate, cum e aceea a ridicării unui personaj pentru a-l duce la spitalul de nebuni, doar pentru că nevastă-sa îl declarase obsedat sexual. Dar asta e partea dramaturgului, pe care regizorul ar fi trebuit să o estompeze cumva, el trebuia să știe cum.

Partea actorilor salvează spectacolul. Bătrânii principali, ca să zic așa, sunt interpretați de un cuplu de actori reunit pentru prima dată, deși au fost colegi de an la Institut: Valeria Seciu și Mircea Andreescu. Așadar, Valeria Seciu este „doamna noastră din Pascagoula”, personajul creat de marea actriță este plin de surprize și nuanțe, de feminitate pe alocuri, în ciuda vârstei afișate de personaj, cu inflexiunile vocii și intonației sale, cunoscute din atâtea alte roluri. La rândul său, Mircea Andreescu este un bătrân supărăcios, în genul bătrânilor ciufuți Walter Matthau și Jack Lemmon din *Grumpy Old Men*. Mi s-a părut, cel puțin la început, că Mircea Andreescu a luat un ton prea sus, dar am constatat pe parcurs că așa era conceput rolul. De data asta nu mai încăpea niciun fel de tandrețe ascunsă, dată în vileag când personajele ajung la greu, nu, dimpotrivă, ura lui pentru consoarta sa este definitivă și ea nu are o singură cauză, și anume banii familiei ei, pe care bătrâna i-a ascuns o viață întregă de toți ceilalți, ci multe altele, doar bănuite. De altfel, tema banilor apare târziu, odată cu fiul celor doi, care-și aduce o ciudată logodnică. Radu Zetu și Valentina Popa rămân buni în grad, dar n-au strălucit, precum perechea bătrânilor. Rolurile lor mi s-au părut destul de superficial tratate, poate și de regie, poate și de autor. Valeria Seciu și Mircea Andreescu sunt bătrânii resemnați cu decrepitudinea lor. Există însă și cuplul bătrânilor care mai speră, care se mai prefac tineri, ea prin liftinguri repetate, el mergând pe bicicletă, vânând și uitându-se după fete tinere. Perechea *Sykes* e jucată de Oana Albu și Avram Birău, personajele au un haz uneori cam gros, spre bucuria publicului. Acest contrapunct face bine spectacolului care, altfel, s-ar fi scufundat în tristețe. Ar mai fi de remarcat Vitalie Bantaș, în rolul ofițerului de poliție *Bruce Lee Jackson*, cu un prenume cum se dau și la noi în anumite medii mai sărace cu duhul, după o celebritate a anilor '80, când a fost scrisă piesa.

Valeria SECIU și Mircea ANDREESCU

Foto: Alois Chiriță

Florin Fătulescu pare a se fi lăsat prea mult condus de subiectul său, creând un spectacol parcă din secolul trecut. Scenografia, semnată de Ștefan Caragiu și Liliana Cenean, e în ton cu povestea, casa în care bătrânii se întorc de la înmormântarea fiului lor mai mare, homosexual, drogat, alcoolic, este parcă din *Marile speranțe*, cu un element de sugestie, scara pe care nu mai pot să urce decât tinerii, bătrânii rămânând la parter. O idee regizorală care trebuie remarcată. Prin scenă mai trece din când în când fantoma fiului mort, inversul tatălui lui Hamlet, bănuim, în intenția dramaturgului.

Nu pot să fac pronosticuri asupra vieții acestui spectacol, deși prestațiile excepționale ale Valeriei Seciu și Mircea Andreescu ar putea să-l țină bine în viață, cu atât mai mult cu cât nu sunt multe cele în care acești actori pot fi văzuți.

Teatrul Mic – Doamna noastră din Pascagoula de Tennessee Williams. Traducerea: Ioana Ieronim și Rodica Fătulescu. Regia: Florin Fătulescu. Scenografia: Ștefan Caragiu, Liliana Cenean. Cu: Valeria Seciu (*Bella McCorkle*), Mircea Andreescu (*Cornelius McCorkle*), Oana Albu (*Jessie Sykes*), Radu Zetu (*Charlie McCorkle*), Avram Birău (*Emerson Sykes*), Valentina Popa (*Stacey*), Vitalie Bantaș (*Ofițerul Bruce Lee Jackson*), Petrică Moraru (*Doctorul Crane*), Ștefan Lupu (*Chips*), Radu Cristian, Mircea Nițescu (*Doi oameni de la Foley*). Data premierei: 4 decembrie 2009.